

Patrocinadors principals de l'OSV:

Patrocinadors de l'OSV:

Mitjà oficial:

LA VANGUARDIA

L'OSV forma part del:

Paul Lewis, *piano*

És considerat internacionalment com un dels músics principals de la seva generació. Els nombrosos premis que ha rebut inclouen el d'Instrumentista de l'Any de la Royal Philharmonic Society i el South Bank Show Classical Award. Va ser nomenat Comandant de l'Orde de l'Imperi Britànic (CBE) en els honors d'aniversari de la reina l'any 2016.

La temporada 2017-18 comença una sèrie de recitals en què explora les connexions que hi ha entre les *Sonates* de Haydn, les últimes obres de piano de Brahms i les *Bagatel·les* i les *Variacions Diabelli* de Beethoven.

És un solista molt habitual d'alguns dels escenaris i festivals més prestigiosos del món, incloent-hi els BBC Proms.

Els seus enregistraments per a Harmonia Mundi inclouen obres de Beethoven, Brahms, Liszt, Schubert, Schumann i Mussorgski. Properament enregistrarà una sèrie de CD de *Sonates* de Haydn, les *Bagatel·les* de Beethoven i obres de Bach.

Paul Lewis va estudiar amb Joan Havill a la Guildhall School of Music and Drama a Londres, abans de fer-ho privadament amb Alfred Brendel. És codirector artístic del festival Midsummer Music i del Concurs Internacional de Piano de Leeds.

Víctor Pablo Pérez, *director*

Nascut a Burgos. Realitzà els estudis al Real Conservatorio de Música de Madrid i a la Hochschule für Musik de Munic. La temporada 2013-14 va ser designat director artístic i titular de l'Orquesta y Coro de la Comunidad de Madrid (ORCAM). Col·labora habitualment amb el Teatro Real de Madrid, Gran Teatre del Liceu, Festival Mozart de la Corunya, festivals internacionals de música de Canàries, Peralada, Granada, Santander, Schleswig-Holstein, Bruckner de Madrid, Rossini Opera Festival (ROF), Festival de San Lorenzo de El Escorial i Quinzena Musical de Sant Sebastià.

Orquestra Simfònica del Vallès (OSV)

Van éixer el 1987 en el si de l'Associació d'Amics del l'Òpera de Sabadell i molt aviat s'estructurà com una societat anònima laboral, en què els treballadors en són alhora els propietaris. La seva activitat se centra a la ciutat de Sabadell, amb una temporada pròpia i com a orquestra del circuit Òpera a Catalunya, i al Palau de la Música Catalana, amb el cicle de concerts Simfònics al Palau. N'han estat directors titulars A. Argudo, J. Mora, S. Brotons, E. Colomer, D. Giménez Carreras i R. Gimeno. Des del setembre del 2017 ho és James Ross. Ha rebut el Premi Nacional de Música 1992, atorgat per la Generalitat de Catalunya, i la Medalla d'Honor 2012 de la ciutat de Sabadell.

Amb la col·laboració de:

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat

www.orfeocatala.cat

www.osvalles.com

Dipòsit legal: B4857-2018

Beethoven heroic

DISSABTE, 19 DE MAIG DE 2018 - 18.30 h
Palau de la Música Catalana - Sala de Concerts
Simfònics al Palau

Paul Lewis, piano
Víctor Pablo Pérez, director
Orquestra Simfònica del Vallès

Orquestra
simfònica
del Vallès

1987|30|2017
any fent música

«Demà, l'inexistent, sempre, Demà,
pura fal·làcia dels dolors somorts
i dels dolors punyents,
bàlsam suau dels fracassos profunds.

És l'Avui l'existent, el real,
el dur, el cal·mós, l'avorrit, el manyac,
el sanguinari.»

Narcís Comadira,
DEMÀ

I

John Williams (1932)
Lincoln

Ludwig van Beethoven (1770-1827)
Concert per a piano núm. 5, en Mi bemoll major, op. 73, “Emperador”

- I. Allegro
- II. Adagio un poco mosso
- III. Rondo - Allegro ma non troppo

II

Ludwig van Beethoven
Simfonia núm. 3, en Mi bemoll major, op. 55, “Heroica”

- I. Allegro con brio
- II. Marcia funebre (Adagio assai)
- III. Scherzo (Allegro)
- IV. Finale (Allegro molto - Poco andante - Presto)

Durada aproximada: 90 minuts

Concert dedicat a:

La **Fam no fa vacances** és una campanya de recollida d'aliments bàsics per aconseguir que les persones més necessitades del nostre entorn rebin ajuda alimentària, també serveix per donar a conèixer la situació que travessa aquest grup, que arran de la crisi econòmica que estem vivint ha anat creixent. La **Fundació Banc dels Aliments** és una fundació benèfica independent, apolítica, aconfessional i sense ànim de lucre que lluita contra el malbaratament alimentari i contra la fam més propera.

Comparteix la teva experiència del concert a Twitter: **#BeethovenEmperador_osv** a @osvalles

Herois, mítics i legendaris

Sovint s'ha parlat del que representa la *Tercera* de Beethoven per entendre el pas del classicisme al romanticisme, no com un trencament respecte de les formes i la tradició, sinó més aviat com una evolució i un desplegament. És, en definitiva, el mateix model amplificat de les últimes Simfonies de Haydn amb un pensament orquestral nou que treballa per blocs sonors i que Beethoven realitza en funció dels timbres i dels colors instrumentals, com ho faria un pintor per mitjà de la utilització de la paleta de colors i de la textura en un quadre.

Beethoven calcula amb precisió la potència, els atacs i els contrastos dinàmics, i això representa tota una novetat per a un públic que segurament no estava acostumat que el fessin vibrar tocant la fibra sensible de les emocions, com tampoc estava acostumat a durades de gran format. La *Simfonia núm. 3* de Beethoven, coneguda més tard com a simfonia “Heroica”, va sonar per primera vegada a la residència privada del príncep Lobkowitz (el mes d'agost del 1804); la primera audició pública es va fer, però, a Viena, el 7 d'abril de 1805, al Teatre an der Wien. L'obra va tenir una llarga gestació, poc habitual per a l'època. Beethoven l'esbossa el 1802. Encara no ha acabat la *Segona Simfonia* i coincideix amb el moment en què redacta el “Testament de Heiligenstadt”, en què reconeix el drama de la malaltia que pateix: la sordesa. Com és ben sabut, la *Simfonia* està dedicada inicialment a Napoleó Bonaparte –el seu heroi–, però després del desengany en saber que Napoleó es fa coronar emperador, Beethoven arrenca el primer full del manuscrit de la partitura. Més tard, el 1806, quan s'edita, ja apareix com a “Simfonia Heroica, *composta per celebrar el record d'un gran home*” (el destinatari de la dedicatòria seria, finalment, el mateix príncep Lobkowitz). Però... què volia demostrar Beethoven? Què pensava quan va escriure aquesta *Simfonia Heroica*?

Crec, sincerament, que volia descol·locar el públic i que ho va fer, també, per mitjà dels intèrprets, utilitzant i buscant la complicitat dels músics; aquests servents que depenien d'un amo i que estaven acostumats a tocar la música amable de sempre, Beethoven els revoluciona i els intenta despenjar amb una música que alguns podrien considerar massa difícil. Beethoven els sorprèn amb un primer moviment de l'*Heroica* que, ja d'entrada, els posa contra les cordes, per la dificultat, l'extensió, els acords sincopats i les dissonàncies repetides que acumulen una tensió, una energia inusitada i un desenvolupament amb compassos d'estil fugat. Beethoven hi utilitza un tema que ja havia emprat diverses vegades i que havia fet servir en el ballet *Les criatures de Prometeu* (del 1801). I qui és Prometeu?

Prometeu representa l'heroi i hi ha una clara intencionalitat simbòlica que connecta amb les idees humanistes de Beethoven, interessat per aquest mite de Prometeu, un dels titans que roba el foc als déus per oferir-lo als homes i per això és castigat per Zeus. Simbòlicament, el que els ofereix, per tant, és la tècnica, però també el coneixement, l'art i les ciències i els ensenya a ser amos del seu destí. En una societat en què els músics eren uns servents fidels, Beethoven en reclama i exigeix la independència com a geni creador.

Segurament, un vell i venerat Haydn devia percebre, mitjançant aquesta obra, que el seu temps s'acabava i que la Tercera Simfonia de Beethoven marcava un abans i un després.

Àlex Robles, periodista i director de Catalunya Música

PROPER CONCERT

Txaikovski vs. Dr. Zhivago

DISSABTE, 09.06.18 — 18.30 h
Sala de Concerts

M. Jarre: *Suite de ‘Doctor Zhivago’*
D. Xostakóvitx: *Concert per a violoncel núm. 1, en Mi bemoll major, op. 107*
P. I. Txaikovski: *Simfonia núm. 2, en Do menor, op. 17, “Petita Rússia”*

Wolfgang Emanuel Schmidt, violoncel
James Ross, director
Orquestra Simfònica del Vallès

Preus: 18, 40, 48, 58 i 72 euros